

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 142/19

Luksemburg, 12 listopada 2019 r.

Wyrok w sprawie C-261/18
Komisja Europejska / Irlandia

**Od Irlandii zasądza się kary pieniężne za niewykonanie wcześniejszego wyroku
Trybunału wymagającego w szczególności przeprowadzenia oceny oddziaływania
parku wiatrowego na środowisko**

W wyroku Komisja Europejska przeciwko Irlandii (C-261/18), ogłoszonym w dniu 12 listopada 2019 r., Trybunał w składzie wielkiej izby zasądził od Irlandii kary pieniężne za niepodjęcie konkretnych działań w następstwie wyroku z dnia 3 lipca 2008 r., Komisja/Irlandia¹, jako że Trybunał stwierdził w nim naruszenie przez Irlandię dyrektywy 85/337² wynikające z budowy parku wiatrowego w Derrybrien (Irlandia) bez przeprowadzenia uprzedniej oceny oddziaływania na środowisko.

W następstwie ogłoszenia wyroku z 2008 r. Irlandia ustanowiła postępowanie legalizacyjne, w ramach którego zamierzała umożliwić operatorowi parku wiatrowego w Derrybrien spełnienie wymogów dyrektywy 85/337. Niemniej jednak ze względu na to, że operator parku wiatrowego nie poddał się temu postępowaniu oraz że nie zostało ono wszczęte przez władze irlandzkie z urzędu, Komisja wniosła do Trybunału drugą skargę o stwierdzenie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego.

Trybunał zbadał najpierw obowiązki ciążące na państwach członkowskich, w przypadku gdy na przedsięwzięcie udzielono zezwolenia z naruszeniem obowiązku przeprowadzenia uprzedniej oceny oddziaływania na środowisko przewidzianego w dyrektywie 85/337. Trybunał przypomniał, że zgodnie z zasadą lojalnej współpracy państwa członkowskie są zobowiązane do podjęcia wszelkich środków, które są niezbędne, by konwalidować zaniechanie przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. W szczególności są one zobowiązane do przeprowadzenia oceny oddziaływania tytułem legalizacji, i to również po oddaniu instalacji do użytku. Taka ocena musi uwzględniać nie tylko skutki danej instalacji w przyszłości, ale również skutki dla środowiska, które wystąpiły od czasu wybudowania tej instalacji. Może ona prowadzić do zmiany lub cofnięcia zezwoleń udzielonych z naruszeniem obowiązku przeprowadzenia uprzedniej oceny.

Tymczasem Irlandia, pomimo reformy ustawodawczej wprowadzającej postępowanie legalizacyjne, nie przeprowadziła nowej oceny oddziaływania parku wiatrowego na środowisko, naruszając tym samym moc wiążącą wyroku z 2008 r.

Następnie Trybunał oddalił różne argumenty, które Irlandia przedstawiła na swoje usprawiedliwienie. Po pierwsze, Irlandia nie może powoływać się na przepisy krajowe ograniczające możliwości wszczęcia postępowania legalizacyjnego, które wprowadzono w celu zapewnienia wykonania wyroku z 2008 r. W tym kontekście Trybunał przypomniał, że władze krajowe są zobowiązane do konwalidacji zaniechania przeprowadzenia oceny oddziaływania oraz że zobowiązania wynikające z dyrektywy 85/337 wiążą również operatora parku wiatrowego, ponieważ jest on podmiotem kontrolowanym przez Irlandię. Po drugie, mimo że zezwolenia na budowę parku wiatrowego w Derrybrien stały się ostateczne, Irlandia nie może powoływać się na

¹ Wyrok z dnia 3 lipca 2008 r., Komisja/Irlandia ([C-215/06](#)).

² Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. 1985, L 175, s. 40).

pewność prawa i uzasadnione oczekiwania po stronie operatora parku wiatrowego w odniesieniu do praw nabytych w celu uniknięcia konsekwencji wynikających z obiektywnego ustalenia nieprzestrzegania dyrektywy 85/337. W tym względzie Trybunał podkreślił, że przedsięwzięć, w odniesieniu do których wydano zezwolenie niepodlegające już bezpośredniemu zaskarżeniu, nie można uznać po prostu za dozwolone przez prawo w kontekście obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Mając na uwadze wagę i czas trwania uchybienia, jako że od wydania wyroku z 2008 r. upłynęło ponad jedenaście lat i nie podjęto środków niezbędnych w celu zastosowania się do tego wyroku, a także uwzględniając zdolność płatniczą Irlandii, Trybunał zasądził od tego państwa członkowskiego zapłatę na rzecz Komisji Europejskiej ryczałtu w wysokości 5 000 000 EUR oraz okresowej kary pieniężnej w wysokości 15 000 EUR dziennie, licząc od dnia ogłoszenia tego wyroku do dnia wykonania wyroku z 2008 r.

UWAGA : Skarga o stwierdzenie uchybienia państwa członkowskiego jest kierowana przeciwko państwu członkowskiemu, które uchybiło zobowiązaniom wynikającym z prawa Unii, przez Komisję lub inne państwo członkowskie. Jeżeli Trybunał Sprawiedliwości stwierdzi uchybienie, państwo, którego to dotyczy, powinno jak najszybciej zastosować się do wyroku.

Jeżeli Komisja uzna, że państwo członkowskie nie zastosowało się do wyroku, może wnieść nową skargę i domagać się sankcji finansowych. Jednak w sytuacji nieprzekazania Komisji krajowych środków transpozycji dyrektywy Trybunał Sprawiedliwości może, na jej wniosek, nakładać kary pieniężne już na etapie pierwszego wyroku.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 22964106